

Mun Ystäväni

Mä yksinkö olisin?—En ollenkaan!

Mulla on yksi ystävä varmaan; kaihoten ootan koska saapuu hän, sillä luoksein hän saapuu varmaan.

Ei tule hän hiipien hämärissä ja kuunnellen ovien takaa: oisko tyttöset päässeet jo työnsänsä, voisko illan iloja he jakaa.

Jo aamulla saapuu hän luokseni ja aina on tervetullut. Tuskinpa maltan oottaa iltaani, jonka kaussansa viettää mä saan.

Hän tietoja läheltä ja kaukaa tuo, ne ajatusten aihetta antaa; tästä kaikesta kiitän mun ystäväniä, ilman häntä ois ikävä varmaan.

Ei kerro hän kauniita satuja nukuttavain, kiehtovain sanoin. Hän kertoo elämän todellisuutta niin, että silmäni kyyneltyy.

Mitä me nyt vanhoista saduista; on aika pyrkiä tiedon valoon. Siihen ystäväni opas hyvä on, hällä aate on aatteista jaloin.

Sanon teille tyttöset, toverit, ettei olisi mieleni karvas, vaikk' mun ystäväni teidänkin luona olisi jokaviikkonen vieras.

Mun ystäväni teitä ei ohjaisi väärälle elämän tielle. Eikä käyntinsä paljon maksaisi hän vähästä on hyvällä miellä.

Mun ystäväni on "Toveritar", tämä työläisnaisten lehti, joka monen muunkin raatajasikon ystäväksi, toveriksi ehtii.
Ida Niemelä.

Nuorille

Upton Sinclair on hiljan kirjottanut kirjan nimeltä "Profits of Religion", jossa hän säälimättömästi paljastaa kaikkien kirkkokuntien mädännäisyyden ja epäsiiveillisyyden. Tämän kirjan lopussa antaa hän nuorille lukijoille seuraavan varoituksen:

Olen päässyt tehtäväni loppuun, mutta yksi kysymys minua vaivaa. Ajattelen niitä nuorukaisia ja neitoseja, jotka lukevat tämän kirjan ja aprikoivat mihiin käsitykseen he siitä pääsevät. Olemme tehneet huviretkien yhdessä, olemme tanssineet pitkin aikojen tanhutta, läimäyttäneet jokaisista kunnioitetuista päätä jonka tiellä kohtasimme ja olemme takoneet tomut pois vanhoista harhakäsityksistä. Te tahtoisitte koko elämänne viettää seläisessä huvittelussa, mutta elämän todellisudessa ette te löydä ja ehkä tulette kärsimään unelmienne särkymisestä ja pettymyksistä.

Olen tutustunut satoihin radikaaleihin elämässäni. He ovat lähes kaikki olleet rakastettavia ja rehellisiä, mutta he eivät ole kaikki olleet harkitsevia, ja sen tähden eivät ole olleet niin onnellisia kuin olisivat voineet olla. Olen ajan kuluessa muodostanut itselleni käsityksen siitä vaarasta, jolle nuoret radikaalit ovat alttiina. Me näemme vanhoissa asioissa niin paljon väärää, että tulee tavaksi hyljätä ne. Tuntemme kärsimättömästi ylenkatsetta kaikkea kohtaan joka on vanhaa; ja toiselta puolen me olem-

Nuorten Osasto

me kiusauksessa ottaa tervetulleena vastaan kaikki mikä on uutta ja ennen kuulumatonta. On olemassa eräs tyyppi radikaaleja, joiden pyrkimys elämässä on olla useita hyppäyksiä edellä ihmiskunnan tavoista; joiden käsitykset elämästä ovat sellaiset, että ne kauhistuttavat porvarillisia. Jos ette tunne sitä tyyppiä, voitte heitä löytää uusimmista Bohemian*) ravintoloissa juomassa uusimpia ja punaisimpia kemiallisia juomia, polttamassa uusimpia paperoseja ja keskustelemassa uusimmista sukupuolikysymyksistä. Kun olette heitä tarkastaneet jonkun aikaa, te käsitätte, että nämä upouuden aikaiset ihmiset ovat vajonneet mitä vanhimman aikaiseen loogilliseen hulluuteen, ja myöskin vanhimpaan orjuuteen, joka on itsensä hemmotelu.

Jos onkin totta, että vanhoissa moraalikäsityksissä on paljon sellaista, joka perustuu tietämättömyyteen, ja voihonhimon tähden ylläpidetään, niin on myöskin totta, että vanhoissa moraalikäsityksissä on paljon sellaista, joka perustuu tosiasioihin, jotka tosiasiat eivät tule muuttumaan niin kauan kuin ihmiset ovat mitä he ovat — vaikutusten alaisia, hyviä ja pahoja, ajattelevia ja ajattelemattomia, itsekkäitä ja jalosydämiisiä, ja pakotettuja valitsemaan näiden vaikutusten väliltä; niin kauan kuin he ovat ruumiillisia olennoita, joilla on persoonallinen vastuunalaisuus, ja velvolliset elämään yhteiskunnassa ja sovitamaan itsensä toisten ihmisten oikeuksien mukaan. Mitä minä tahtoisin sanoa nuorille radikaaleille — jos olisi keino sanoa se niin ettei se pistäisi — on, että kun he valitsevat polkunsu elämän läpi, niin tarvitsevat he siinä ei ainoastaan intoa ja radikaalista mielenhehkua, mutta myöskin järkeä, arvostelukkyä ja väsymättömää opiskelua. Meidän perusteellinen vaatimuksemme on, että yhteiskunnan tulee lakata kertaamasta uudelleen ja uudelleen muinaisia erehdyksiä; tyranniutta ja orjuutta, ylellisyyttä ja köyhyyttä, jotka ajoivat muinaiset yhteiskunnat haaksirikoon; ja todellakin on se huono keino alkaa vaatimusta toteuttaa, että omassa persoonallisessa elämässään kerta muinaisia moraalisia erehdyksiä. Syyttää ihmisten tuli sydämeensä ja antaa sen kytä siellä kuvitellen mielestään, että nämä ovat sielutieteen uusia kokemuksia. Kukapa ei tuntisi radikaalista naista, joka vapautuu vanhoista tavoista myrkyttämällä hermonsä nikotiinilla? Kukapa ei tuntisi sitä kapinallista neroa, joka niin suuresti halveksuu yksityisomaisuutta, että antaa rakastajattarensa elättää itseään? Kukapa ei tuntisi nuorta miestä, joka löytää vallankumouksellisista fraaseista tehokkaimmat lumoukseinot nuorten tyttöjen viettelemiseen.

Huonoon tarkotukseen olette te tämän kirjan lukeneet, jos vedätte siitä sen johtopäätöksen, että siinä on jotain joka vapauttaa teidät velvollisuudesta ottaa itsellenne moraaliset elämäntavat ja pysyä niissä. Päinvastoin; sentähden, että teidän tehtävänne on korkein ja vaikein mitä ihmiset ovat vielä koskaan ottaneet tehtäväkseen — tämän syyn tähden te tarvitsette ankarammat moraalisaännöt kuin koskaan on säädetty. Sallikaa minun lainata opettajan sanat, jota (opettajaa) ette voi syyttää orjuus-moraalisten kannattajaksi:

"Vapaaksiko sinä itseäsi kutsut? Sinun hallitsevat ajatukset minä tahdon kuulla, ja ei sitä, että olet kahleista päässyt. Oletko sinä sellainen, että voit kahleista vapautua? Mistä olet sinä vapaa? Mitä on se Zarathustralle! Selvään tulee sinun silmäs sanoa minulle: mistä vapaa?"

Etkö voi antaa itsellesi sinun hyväsi ja sinun pahaasi, ja ripustaa tahtoasi yläpuolellesi sinun lakiesi? Etkö voi olla oma tuomarisi laillinen kostajasi? On pelottavaa olla yksin tuomarin ja lain kostajan kanssa. Niin on myöskin kivi heitetynä ulos tyhjyyteen ja yksinäisyyden jäiseen tuleen".

Tietämättömyyden ja epätoivon kuilusta me nousemme tiedon valoon, ottaaksemme maailman hallinnon käsiimme, tehdäksemme sen unesta ei jumalien tahdon mukaan, vaan sen lain mukaan mikä on sydämissämme. Sitä tehtävää varten me tarvitsemme olemuksemme kaikki voimat; tarvitsemme rohkeutta ja korkeaa palvelusta, uskoa itseemme ja tovereihimme, puhdasta, suoraa ajattelua, ruumiin ja järjen hallintoa. Me ryhdyimme tehtäväämme tiedolla, joka on yhtä vanha kuin ovat ihmiskunnan ensimmäiset moraalisaännöt — sillä tiedolla, että tekemme määräävät elämän tulevaisuuden, ei ainoastaan meille vaan koko ihmiskunnalle. Sillä tämä on yksi muinaisten hebrealaisten laeista, jota nykyajan tiede ei ole kumonnut vaan päinvastoin on todennut sen tuhansilla todistuksilla — että isäin pahat teot tulevat lasten päälle kolmanteen ja neljanteen polveen.

Saan kirjeitä kirjojeni lukijoilta; lähes aina ovat ne nuorilta, joten minusta tuntuu kuin olisin suuren perheen isä. Nyt kerään heidät ympärilleni ja siunaan heidät vanhaan patriarkaaliseen tapaan. Minun toivoni lapset ja lastenlapset! Aikojen kuluessa ovat ihmiset taistelleet sitä varten, että maailma annettaisiin teidän käsiinne. Nyt se päivä on tulossa, jona, uusi päivä, jonka kirkas sarastus silmiänne häikäsee; se on tulossa niin nopeaan, että minua pelottaa. Luulin, että meillä olisi enemmän aikaa valmistautua ottamaan vastaan maailma. Mutta sen vanhat hallitsijat tulivat hulluiksi, he alkoivat repiä ulos toistensa silmiä, ja nyt makaavat kuolleina ympärillämme. Ja siis, joka tahdomme tai ei, täytyy meidän ottaa maailman hallitus käsiimme; meidän täytyy päättää mitä on tehtävä, silloinkin vielä kun olemme jo työme alkaneet. Älkäämme antako itsemme epäonnistua, nuoret toverit; älkäämme kirjotako historian lehdelle, että ihmiskunnan täytyi vielä kulkea läpi uuden

Ravistakaa pois sosialidemokratiset kuolaimet

Suomen punainen työläisnuorisio, työläistyöt ja pojat. Te seisotte nykyään kallellapain mietiskellen mihiin suuntaan pitäisi astua. Te käsitätte, että paikallaan seisominen tietää jäämistä kapitalismin raskaaseen orjuuteen, antautumista vihollisen palkolliseksi.

Työläisvaistonne kehottaa ja kirehtii teitä astumaan rohkeasti eteenpäin; rynnistämään nuoruuden kaikella riipeydellä päämäärään päin, joka on sosialidemokratian yhteiskunta. Se on oikea ja pettämätön mailmankatosomus, työläisnuorison omasta povesta uhkava taisteluhalu.

Mutta sitä yritetään sammuttaa sosialidemokratian ravistuneilla paloruiskuilla.

Vai mitä sanovat Suomen sosialidemokratian puolueen nykyiset johtajat teille, minnepäin ohjailevat askeleitamme?

Nehän heittävätkä takaa päin kivellä polveen, asettavat suuhunne sosialidemokratian kuolaimet, hillittäkseen teitä kumouksen tielle lähtemästä.

"Nuoret sosialisti ovat maltittomia. Heidän mielestään ei kehityksen tietä mihinkään päästä ja sentakia vaaditaan jyrkkiä, kumouksellisia toimenpiteitä". Nuo nuorison kahlehtivat sanat on tämänvuotiseen "Kevätviestiin" kirjoittanut Suomen sosialidemokratian puolueen nykyinen paavi, Taavi Taino. Hänen johtamansa puolue siis vaatii, että nuorison on kuljettava rämettyneen sosialidemokratian reservin pitkän pitkää, ijänikuisia "kehityksen" kiertopolkuja.

Semmoinen syrjäpoluilla rämpiminen on nuorison uuvuttamista ja vielä pahempaa — ekystämistä. Uusi luokkasotien rautainen aika ei enää odottele minkään kehityksen tuloksia.

Eikä odota vihollisennekaan. Katsokaa miten hurjalla vimmallalla herrasnuorisio hyökkää lahtariston riveissä, ainoana päämääränään työväenluokan punaisen vallankumouksen nujertaminen.

Sehän on silkkaa totta. Vai eikös Suomen herraskoulujen nuklit ole jättäneet "sivistysvälineitään" — kirjoja — ja ottaneet kivääriä käsiinsä. Ja herastytöt juosta kipittävät partiolaisina ja selkäpuolen urkijoina.

Tekö, työläisluokan tytöt ja pojat, jäisitte tainoiden seläntakaa kurkkaajiksi, pelkuriraukoiksi, samaan aikaan kun Skandinaavian työläisnuorisio julistautuu kommunistisiksi ja Venäjän nuorisio taistelee mailman köyhälistön vapauden puolesta ensimmäisillä tulilinjilla.

Ravistakaa pois tainoiden asettamat sosialidemokratian kuolaimet ja nostakaa lahtaristoa hermostuttava jyrtoiminta käyntiin, joka kulmalla Suomenieftä.

Teräskynä.

sukupolvien iän sodissa, sekasorrossa ja orjuudessa, sentähden, että kansainvälisen vallankumouksen nuorisio ei voinut nostaa itseään ylös yläpuolelle niiden persoonallisten paheiden, jotka ovat heidän isiensä toivon murskanneet — että he eivät jaksaneet kohota yläpuolelle kiihkoilua, suvaitsemattomuuden, kostonhimon ja turhuuden, kateuden ja ikeämielisyyden ja kaiken armottomuuden.

*) Bohemian, tarkoittaa kaikista totutuista tavoista ja käsityksistä irti eläjiä.